

Här kommer de vinnande bidragen i Petrinideckarnas junitävling 2008. Uppgiften var att skriva en egen historia om hur det gick till när Peter och Petra träffade Lucy.
Bidragen presenteras i den ordning de kom in. God läsning!

BIDRAG 1

Av Amanda Andersson

Lucy tappar sin rosa mobiltelefon i golvet med en duns. Peter böjde sig ner och tog upp den, han räcker den till Lucy som säger Tack. Peter känner hur han blir varm i hela kroppen. Petra kommer till räddning och säger Hej. Det är vi som är Petra och Peter. Hej säger Lucy. Mer hinner de inte säga till varandra innan läraren kommer och låser upp dörren. Välkomna tillbaka efter sommarlovet säger han, vi har 2 st nya elever som ska gå i den här klassen. Petra och Peter ni kan sitta brevid Lucy på andra raden. Peter hamnar närmast Lucy. Lektionen sniglar sig fram, äntligen blir det rast. Petra fråga Lucy om vart toaletten finns, jag kan visa dig säger hon och vänder sig om till Peter det är lika bra att du hänger så kan jag visa er runt på skolan. Ok säger Peter..Lucy är bra på att visa runt och pratar nästan lika mycket som Petra. När Petra går in på toan frågar Lucy mig om jag har något fritids intresse,nja jag och Petra har en deckar klubb , den tar väldigt mycke tid. Gud vad spännande säger Lucy. Petra kommer ut från toan och Lucy frågar om henne om vi har något bra namn på den. Ja den heter hemligaögat. Har ni träffat riktiga skurkar frågar Lucy. Ja det har vi svara vi med en mun. Oj säger Lucy nu får vi skynda oss till musiken, vi springer ned för trappan till det lilla gröna musik rummet och hinner precis fram innan fröken Ella ska stänga dörren. Välkomna Peter och Petra.

BIDRAG 2

Av Helena Dahlén

Vi gick längs raden av skåp i en fullproppade korridoren. En flicka med ljust hår stod och såg irriterad ut.

- Sabla skåp! Det här låset går ju inte att stänga! skrek hon argt.
- Behöver du hjälp? frågade Petra och utan att vänta på svar tog hon tag i låset och böjde till.

Lucy tittade förundrat på henne och lyckades sedan låsa utan svårighet.

- Tack, mumlade hon generat.

Hon verkade imponerad av Petras insats och jag kände ett sug i maggropen av avundsjuka. Hon var otroligt söt, kunde hon inte rikta bara en smula uppmärksamhet mot mig?

- Vilken klass ska du börja i? frågade Petra utan att bry sig om Lucys avgudningar.
- Sexan, svarade Lucy blygt.
- Vi med, svarade jag glatt.

Lucy och Petra hajade till, det var som om de först nu upptäckt att jag var närvarande. Lucy tittade mig rakt i ögonen och jag kände hur yrseln började förlama min hjärna. Vad var det med mig, jag kunde väl aldrig ha blivit kär?

Vi gick tillsammans med Lucy mot vårt klassrum. Det var svalt där inne, alla satt tysta och lydiga på sina platser och väntade på att läraren skulle börja ropa upp dem.

Plötsligt kände jag en knackning på min axel, till en början trodde jag att det var Petra men när jag vände mig om stirrade jag rakt in i Lucys ljusblå ögon.

- Du Peter, jag tycker om dig, sa hon och vände sig sedan mot läraren igen.

BIDRAG 3

Av Masooda Ahmadi

Jag sneglade på Petra för att se om hon hade märkt tjejen som hade kommit. Det hade hon definitivt gjort, förstod jag när jag såg henne hälsa tjejen och le. Den andra tjejen log så hennes vita tänder blixtrade och hälsade glatt tillbaka innan hon vände sig mot mig. Jag rodnade djupt och undvek hennes blågröna blick.

- Jag är Lucy men vem är han? Sade hon med sin mjuka röst och vände sig mot Petra.

Petra log retsamt mot mig.

- Min korkade tvillingbror, sade hon, väntande på att jag skulle säga något tillbaka.

Det skulle jag ha gärna gjort om jag kunnat. Så fort jag hade sett henne hade min hals blivit torr, jag fick inte fram ett ord hur gärna jag ville.

- Hej, sade Lucy till mig.

Jag blev knallröd i ansiktet.

- Hej, mumlade jag.

Ett tag blev det tyst i korridoren, ingen kom och varken Petra, jag eller Lucy ville börja prata.

Petra är egentligen inte blyg, det verkade inte Lucy heller vara. Själv är jag rätt bra på bli vän med andra och prata med dem.

Lucy hade ljust, lockigt hår till axlarna med blågröna ögon. Hon var väldigt söt och hade på sig en blå t-skirt och et par shorts.

Så fort jag såg henne verkade det som om jag hade tusen fjärilar i magen. Hennes ögon fundersamma när hon mötte min blick.

Jag glodde på mina skor för inte se på henne. Otroligt nog började hon och Petra genast prata. Efter ett tag verkade det som om de känt varandra hela livet .

- Hallå Peter? Sade Lucy efter ett tag.

Jag ryckte till av förvåning och kände mig fånigare än någonsin.

- Vad är det med dig då? Undrade Petra. Vi har ställt samma fråga minst fem gånger, tillade hon.

Jag harklade mig.

- Öh, började jag nervöst. Vad frågade ni?

- När stod det att vi skulle börja? Vi har stått här i minst tio minuter..

Jag rotade i ena fickan och drog fram ett tillknycklat papper som jag gav till Petra. Hon ögnade igenom den och muttrade irriterat.

- Men nu får läraren komma! Utbrast hon. Vi skulle ha börjat för tio minuter sen! Hon tittade på sin Harry Potter-klocka och undrade högt varför ingen lärare var här.

Lucy sken upp.

- Just det! Utropade hon. Det var i matsalen alla skulle samlas!

- Varför står det inte här?? Mumlade Petra.

Det spelade ingen roll för mig om vi hade kommit till fel ställ. Lucy tittade över axeln och såg på mig när hon och Petra sprang.

- Skynda dig! Ropade hon och sprang med håret virvlande efter sig.

Jag följde sakta med. Jag är ingen som stressar upp mig särskilt mycket, även om vi kommer för sent redan första dagen. Mina tankar vandrade iväg mot Lucy. Jag log vid tanken. Hon verkade rätt snäll, och väldigt söt. Nåja, bäst att inte komma försent.

Jag tittade upp och såg mot den molnfria himlen och började springa iväg.

BIDRAG 4

Av Emma N

Jag och Petra stod i korridoren och väntade på att lektionen skulle börja, då jag hörde en smäll. Båda jag och Petra vände oss förvånat om. Det var en tjej och en kille som hade krockat. "Se dig för din klant", sa tjejen. Alla hennes böcker hade ramlat på golvet precis som killen som hade krockat in i henne, jag kände igen killen. Jag hade sett honom gå runt i korridorerna med sina två kompisar. Jag sprang fram till honom, det här kanske var en chans att skaffa en ny kompis. "Klant kan du vara själv, du borde ha sett dig för, plus att du kan ju inte stå mitt i korridoren", svarade han snabbt. Jag räckte fram en hand för att hjälpa honom

upp och log lite försiktigt. Han tog inte emot min hand, istället sa han " Jag behöver inte din hjälp krulltött", han samlade upp sina böcker och reste sig upp. Jag kände hur mina kinder hettade, alla i korridoren såg på mig. Det enda jag han säga innan han försvann runt hörnet var "jag försökte ju bara hjälpa". Först nu märkte jag att Petra stod vid tjejen och hjälpte henne att plocka upp hennes böcker. Läraren kom och låste upp klassrummet, vi gick in.

Jag ville sätta mig längst bak så att så få som möjligt lade märke till mig, men de platserna blev fort tagna. Jag fick nöja mig med en fönster plats i mitten av salen. Jag lade mina böcker på bordet och slog upp den sida som läraren hade skrivit på tavlan. Hon inledde lektionen med att undra vad alla hade gjort under sommarlovet och hur vi hade haft det. Jag kollade snabbt igenom klassrummet för att kolla vart Petra satt, hon satt bredvid tjejen killen hade krockat med, dom satt och viskade. Läraren lade nu märke till mig och Petra och mindes att några nya elever skulle börja i klassen, hon undrade om vi ville presentera oss men Petra berättade att vi redan hade gjort det på förra lektionen.

Efter lektionen så var det mat, jag var lite ovan vid att inte höra skolklockan som alltid ringde när det var mat i New York men samtidigt lättad för att den lät så hemskt. I maten satte jag mig vid Petra men blev förvånad när den där tjejen satte sig vid vårt bord. Petra berättade att hon hette Lucy och bodde ganska nära oss. Sen så berättade hon även att jag inte behövde känna mig skyldig för att jag inte hade hållit på henne i krocken och att Petra redan berättat att jag ofta gör fel val, som när jag var liten och valde toaletten i stället för pottan och ramlade ner i toaletten. "Tack", sa jag ironiskt. Jag kände hur mina kinder hettade till. Men när jag hörde Lucy och Petra skratta så kom jag på att det faktiskt var ganska kul och skrattade med dom, men inte för högt för då kanske alla skulle stirra ...

BIDRAG 5

Av Alicia Löfberg

Dammet yr runt i korridoren när alla står och trampar nervöst. I ett hörn på en bänk sitter ett tvilling par med mörkt lockigt hår. Killen som heter Peter sitter tyst och stirrar ner i golvet. Medens tjejen, Petra står med armarna i kors över bröstet och tittar nyfiket på sina nya klasskamrater.

I andra änden av korridoren står en ljushårig tjej och sneglar på dem nya tvillingarna som ska börja i hennes klass. Plötsligt börjar hennes ben gå mot dem utan förvarning. Hon hade inte alls tänkt gå till dem, usch vad pinsamt!

Peter tittar upp när han får höra fotsteg komma mot honom.

"Äntligen kommer läraren, tänker han innan han får syn på en ganska söt tjej, komma mot honom. Men det kan väll ändå inte vara en lärare, eller? Svenskarna kanske ser så unga ut?"

Petra vänder sig om mot den ljushåriga tjejen och tittar undrande på henne.

- Hej... ehm... Jag heter Lucy, säger den ljushåriga flickan och sträcker fram en darrande hand mot Petra.

- Jag... jag är..., fortsätter hon men kommer inte på vad hon ska säga.

Petra sträcker också ut sin hand och säger ett glatt hej . Alla andra i korridoren tittar konstigt på henne som om hon var ett ufo eller liknande.

Lucy vänder sig mot Peter och säger hej till honom också.

Peter ställer sig upp och tittar lite försiktigt på henne.

Hon har långt ljust hår, blåa stora fina ögon som man bara vill bada i.

Lucy tittar oroligt på honom och viftar med sin ena hand framför hans ögon.

Peter rycker till och säger ett tyst hej så inga andra kan höra det.

Lucy vänder sig om och tittar på klockan ovanför dörren. Precis då ringer klockan, och läraren dyker upp med en nyckel knippa och öppnar klassrumsdörren.

Alla ställer sig på ett led och skakar hand med läraren som tydligen heter Ingrid.

Peter och Petra kommer tillsist fram och skakar hand med Ingrid.

- Hej och välkomna till er nya klass! Kan ni inte ställa er framme vid whiteborden och presentera er lite säger hon och förser in dem i klassrummet.

Alla blickar vänds mot tavlan där det står "Välkomna tillbaka från sommarlovet!"

Plötsligt börjar alla viska med varandra men tystnar när Ingrid tittar strängt på dem.

- Det här är Peter och Petra Petrini som ska börja i vår klass. Hon ler och fortsätter:

- Kan ni berätta lite om er?

Petra tittar ut över klassen och ler stort.

- Hej, jag heter Petra och detta är min tvillingbror Peter. Vi kommer från New York och har bott där hela vårt liv.

Ett sus går igenom klassen men tystnar snabbt.

Petra fortsätter med ett ännu större leende. Hon älskar uppmärksamhet!

- Vår mamma Leah är Amerikansk, medens pappa David är här ifrån Lund.

Genast åker det upp händer i luften om hur det är att bo i USA.

När frågorna äntligen är slut får Peter och Petra sätta sig ner på sina nya platser. Bredvid den ljushåriga tjejen Lucy.

Peters hjärta tar ett skutt när han sätter sig ner.

Han får se en liten lapp på hans bord. Han vecklar upp den och läser i smyg under bordet vad det står.

"Vill ni komma och fika efter skolan hos mig? // Lucy"

BIDRAG 6

Av Sofi Bruce

"Shieet vad varmt det är", sa Petra

"Mmm", höll jag med.

Jag kunde inte säga nått annat. Det var så mycket folk att det var svårt att ta sig fram. Och eftersom det var så mycket folk och samtidigt var det varmt så kändes det som om man var i en bastu.

Jag stod och spanade på alla som kom och gick. Plötsligt stod hon bara där. En tjej med långt ljust hår. jag blev varm inombords och stirrade på henne. Hon stod faktist och sneglade på mig och Petra! Mitt hjärta började slå snabbare och jag frog i Petras tröja.

"Vad är det?", Muttrade Petra surt.

Jag pekade på den ljushåriga tjejen. När hon såg att vi tittade på henne sänkte hon blicken.

"Kom då", sa Petra och började gå mot flickans håll.

Jag följde efter men när vi var där så var flickan borta. Jag tittade efter henne men hon fanns ingenstans.

"Jaha, då får väl vi aldrig reda på vem hon var" muttrade Petra.

Hon verkade inte bry sig om vem tjejen var.

Jag fortsatte leta efter tjejen men hon fanns ingenstans. Jag försökte komma ihåg hur hon såg ut men hon fanns inte där. Jag tittade på folket och såg en tjej som också var blond. Jag gick snabbt dit men det var inte hon. Hon här hade mörkare hårbotten än flickan jag sett.

Jag gick tillbaka till fönsterkarmen där Petra satt. Hon satt och dingla med benet och försökte slå bort en fluga från ansiktet.

"Hittat henne?", Undrade Petra.

Jag skakade på huvudet. Hon fanns ingenstans. Sen kom jag på att hon hade sneplat på oss i aulan också! Hon ville oss något. Som om..

"Hej!", Hördes en glad röst.

Jag tittade upp och såg den ljushåriga flickan.

"Ha..ss..aka..pe..da..ped!", fick jag fram.

Flickan tittade konstigt på mig med ett leende.

"Vad han försöker säga är att han undrar varför du sneglade på oss innan" svara Petra.

Jag nickade glatt.

Hon började berätta om sig själv att hon hetter Lucy och hennes mamma var svenska och pappa från Canada. Hon var ny och kände ingen så hon valde två lockiga tvillingar som verkade nya... o.s.v.

"Peter och Petra", sa Petra och pekade på mig och sen sig själv.

"Jag ska nog börja i er paralellklass för ni var inte i min klass" sa Lucy.

Vi fick hennes adress och lovade att vi skulle besöka henne så fort vi kunde. Vi sa adjö och det ringde in.

BIDRAG 7

Av Maria Olsson

De var framme vid skolbyggnaden. Petra öppnade dörren och gick med bestämda steg in. Peter följde efter. De såg sig om efter sina skåp. 110 och 111. Typiskt, att vi alltid ska få skåpen brevid varandra! Tänkte Petra. 107, 108, 109 räknade Peter. 110! Han tog fram sin nyckel och låste upp. Petra gjorde likadant. De la in sina grejer och fortsatte genom den överfyllda korridoren. Plötsligt tvärstannade Petra.

-Vi ska längre bort Petra, sa Peter men någonting tycks ha slukat upp all Petras uppmärksamhet.

-Kolla in! Sa hon. Rektorns rum är upplåst!

-Ja men kom nu sa Peter.

Dörren var inte helt stägd så det fanns en smal glipa som det gick att kika in igenom. Petra såg sig om så att ingen såg henne när hon lutade sig fram för att kolla. Rummet var tomt!

-Kom! Viskade Petra till Peter. Vi går in!

-Det är ingen bra idè.. började Peter men Petra var redan på väg in. Han följde tvekande efter henne så tyst han kunde. Rummet var innrett ganska tråkigt och det låg papper utspridda över hela skrivbordet. Petra gick fram och började bläddra igenom en hög med kuvert.

-Asså, gud vad många räkningar! Utropade hon.

-Tyst! Sa Peter.Vi drar innan nån ser oss!Han gick mot dörren,det här var ju en bra start tänkte han.

Aj! Mitt framför dörren stog en blond tjej i hans egen ålder.Petra tittade upp.Peter såg att han råkat knuffa till tjejen så hennes papper flugit iväg så han rafsade snabbt ihop dem.

-Föförlåt stammade han.

-Jag heter Lucy,sa tjejen.

-Hej!sa Petra.Jag heter Petra och det här är min klumpiga tvillingbrorsa Peter.

-Öm,jag skulle lämna in det här papprena till rektorn..sa Lucy.Men vad gör ni här?

Petra kom på att hon höll i alla rektorns räkningar så hon skyndade sig att säga:

-Vi skulle bara lämna in rektorns post,kom nu Peter!

Petra ryckde tag i Peters arm och gick mot dörren.Innan de gick ut såg sig Peter om.Lucy log åt honom och vinkade.

-Hejdå!Sa hon.